

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂSCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

În pragul unui jubileu al eparhiei Aradului

La toamnă se împlinesc o sută de ani, de când — după o serie de episcopi de origine sârbească ori sârbizați — s'a urcat în scaunul episcopesc dela Arad românul *Nestor Ioanovici* din Ardeal, arhimandrit pe atunci la Mănăstirea Bezdinului.

Și cum au fost prea rari prilejurile de bucurie pentru noi în trecut, — aceasta aniversare centenară ce ne bate la ușe, se cuvine să fie ținută la nivelul cerut de asemenea aniversări.

Din aceasta conștiință a pornit și hotărârea din 6 I. c. a secției culturale dela Consiliul eparhial, care a fixat deja cadrele generale ale serbărilor, ce vor să se țină.

Aceea ce putem spune de pe acum, este, că jubileul se va ține la 24 Oct., deoarece la acelaș dat calendaristic se împlinește o sută de ani dela instalarea celui dintâi episcop, român după origine și după atitudinea și afirmarea lui, la conducerea eparhiei noastre.

Cadrul serbărilor va cuprinde, pelângă actele religioase convenite la asemenea prilejuri, și o manifestație culturală, al cărei program pe detalii se va fixa mai târziu. În cuprinsul lor va fi un cuvânt de pomenire despre persoana și activitatea, dealtfel prea scurtă, ca episcop, a lui *Nestor Ioanovici*, care în luna februarie a anului următor a și răposat.

Vom prăznui deci, mai mult triumful unei *idei*, decât realizări mai de seamă, cari au fost rezervate urmașilor săi în scaun.

Dacă timpul va fi prielnic, vom proiecta și alte acte de manifestație, numai să atingem măsura datoriei de grațitudine către trecut și de stimulare pentru viitor.

Din acest prilej, trebuie să mai adăogăm un cuvânt către cel din afară: Deoarece arhiepiscopia episcopului *Nestor Ioanovici* a fost de o prea scurtă durată, iar arhivul eparhial nu e prea bogat în informații, e de dorit să se scoțosească și pela arhivele mai vechi, din anii 1829—30, dacă le-am avea la protopoplate și parohii. Și găsindu-se oarecari informații, să ni-se servească pentru utilizare.

Dr. Gh. Ciuhandu.

Sectele religioase răstoarnă autoritatea și unitatea neamului.

Ziarul „Curentul” în numărul său dela 9 Martie a. c. publică un foarte important interviu cu P. S. Sa Episcopul nostru *Grigorie* asupra problemei sectare. Reproducem acel interviu în cele ce urmează:

Cari ar putea fi mai autorizați, decât acei care sunt păstorii credinței noastre? De aceea i-am cerut bunăvoinței P. S. Sale Episcopului *Grigorie* al Aradului cuvinte lămuritoare. P. S. Sa păstorește cu vrednicie la granița noastră apuseană și acolo trebuie ochiul atent care să simtă, energice hotărâți care să activeze și P. S. Sa Episcopul *Grigorie* este acolo ostășul credinței și al neamului.

— În eparhia Prea Sfințitelor Tale, care sunt problemele imediate ale ortodoxiei?

— Eu n'am nici Pașcalia, nici Calendarul. Mă preocupă doar sectanții, nu ca o problemă prea mare, ci doar ca dorință de a curăți complect ogorul bisericel mele.

— ??

— Atitudinea mea față de sectari este dictată de datoria de a mă arăta lămurit înaintea lui Dumnezeu ca lucrător neînfricat și îndreptător al cuvântului adevărului.

Ce trebuie să apere un Episcop?

Istoria e mărturie că ideea de profesiune nu este departe de ideea de vocațiune, în accepția teologică a cuvântului. Eu fac o profesiune din lupta față de sectari, întemeindu-mă pe trei considerațiuni:

1. Apăr ideea religioasă în forma contopită cu sufletul poporul nostru;

2. Apăr ordinea existentă în fața disprețului manifestat din partea sectanților, cu scopul de a răsturna ideea de autoritate sub toate aspectele ei politice și religioase;

3. Apăr unitatea neamului, amenințată nu numai de sectele cu doctrina fățiș contrară ordinii publice și legilor de organizare ale statului. Această unitate este amenințată chiar de către bapțiști întru cât e caracteristic și simptomatic faptul că, chiar în lăuntrul ei, sunt alte două secte subdivizionare și cu tendințe de fărâmițare a însăși sectei baptiste.

Ce urmăresc sectele?

— Sectele urmăresc prăbușirea contopirii poporului cu spiritul ortodox al bisericii noastre naționale?

— Este știut că până acum, de curând, poporul nostru își manifesta în mod unitar același credință, având aceleași datini și obiceiuri religioase, același loc de închinare și același spirit de jertfă, în vederea păstoririi sufletului colectiv al nației.

Ne putem imagina cât este de amenințat acest suflet colectiv prin ideile reprezentate de sectari, străine cu totul de tradiția noastră religioasă. Ca ilustrare aducem faptul că la congresul baptist din Curtici, principiile de organizare ale sectei baptiste, au fost stabilite prin inspirațiile d-lui I. H. Rushbrooke, comisarul alianței baptiste mondiale, pentru Europa.

Acest domn adusese cu sine un regulament-tip de organizare, după concepții englezo-americane care, a fost acceptat de către reprezentanții baptismului din România.

Principiul național al organizării bisericești primește prin acesta o lovitură de grație și sub raportul aceasta, bapțiștii sunt egali cu primejdioasa sectă a nazarenilor, care încă admit că și străinii fac parte din adunările lor.

Tactica sectanților.

— Dacă ideea religioasă e amenințată, care e tactica sectanților în lupta lor pentru dărâmarea spiritului de autoritate, de care pomeniați mai sus?

— Tactica lor este de a ponegri, de a înfățișa clerul într-o lumină nefavorabilă și nereală sub raportul vieții morale spre a li se înlesni dovedirea afirmațiunii că Hristos n'a instituit o ierarhie pentru continuarea operei sale mântuitoare.

Avem nenumărate dovezi că toți sectarii, fără deosebire, atât în scris cât și verbal, în adunările lor răspândesc cele mai nedemne atacuri la adresa clerului.

Toți sectanții atât recunoscuți, cât și clandestini, ignorează cu desăvârșire și cu rea voință dispozițiile legii cultelor.

— Ar fi interesantă și edificatoare o precizare.

— Sectanții, fac prozelitism, săvârșesc botezuri în localități unde nu e umbră de aderenți, trec demonstrativ în sunete de faufare pe lângă bisericile ortodoxe, înmormântează pe cei de altă credință. etc.

Drepturile statului contestate.

O parte a bapțiștilor contestă statului, orice dispoziție în materie de culte, în legătură cu dreptul logic de control.

Secta nazarenilor nu admite cel mai elementar control de gestiune financiară nici măcar pentru ei, necum statului. Art. 6 din statul sectei, spune categoric: Controlul anual al casei nu se face deorece ne încredem cu convigere unul în altul).

De altfel, secta nazarenilor într-un memoriu tipărit și înaintat ministerului de culte, afirmă categoric că se pun sub protecțiunea filosofică a ministerului, ca să-i apere în cazărmi — când își fac stagiul — de mânăuirea armelor, cerând pentru ei onoarea de a fi socotiți și întrebuințați doar ca măturați.

— Iar paza la Nistru?

— Desigur că tot bleții mei ortodoxi, crescuiți în iubirea de țară, în fanatică credință și mai ales în sănătoasă disciplină morală, care toate la un loc înseamnă garanția existenței noastre naționale.

Unitatea neamului primejduită.

— Din cele declarate de Prea Sfinția voastră până acum, aproape îmi e frică să vă mai pun o întrebare ce privește cea mai sfântă și mai gingașă problemă, aceea a unității neamului nostru. Este amenințată această unitate? Dacă da, atunci darul ce aveți, înaltul rang ce dețineți și mai ales răspunderea față de neamul căruiu îi sunteți călăuza, îmi pare că vă poruncește să ne spuneți toate, ori cât de crud ar fi adevărul.

— Ca dovadă că noi nu pe nedrept ne-am alarmat de această primejdie, servească sentința de condamnare a consiliului de război din Cluj, care a pedepsit pe șefii sectei mileniste cu închisoare grea ca, uneltitori contra statului și a religiei dominante.

Cine sunt propagandiștii?

Fostul șef „român” al sectei d. I. B. Sima, a scăpat neatinș de această sentință, însă rămâne virovat pentru faptul că aderenții de ai acestei secte, americanul Henrich Franck, Remus Boldor, Alex. Szigyarto, Hurgoi Gheorghe, Veronica Ioan, Simion Ilieș, Mihai Moldovanu, cutreeră și azi în mod clandestin pe valea Nirajului, valea Mureșului, Sălaj, Satul Mare, Bihor și întreaga Basarabie.

Alături de această propagandă se adoagă acțiunea primejdioasă a sectei pentecostaliste (care as-

teaptă venirea duhului sfânt, care să le dea darul de a grăi toate limbile pământului) care își recrutează aderenții exclusiv dintre foștii bapțiști, având și o foale „Glasul Adevărului”.

— Apare în Eparhia Prea Sfinției voastre.

— Nu, căci în urma acțiunii de contra-propagandă tenace, căreia ne-am robit, stolul acest de paseri sinistre și-au luat zborul de pe ogorul ardelean, oprindu-se ostenite tocmai la hotarul Bărăganului, la Brăila. De acolo văd că încep să crâncănească prin această foale ce mi-a căzut în mână, „Glasul Adevărului”.

Cum vezi, îi urmăresc și de departe, dând semnal de alarmă fraților mei să-și apere lanul încărcat de aur, care e sufletul păstorilor noștri.

— Ce zic bapțiștii de mișcarea aceasta penti-costalistă eșită din sânul lor?

Bapțiști jubilează.

— Ei se fac a uita că sunt vinovați de formarea acestor trei feluri de secte, ce țin în agitație permanentă sufletul poporului, și pentru a face o diversivune asupra fărâmișării lor, se pregătesc să prăznuiască a cincizecea aniversare de când agenții bapțiști unguri s'au ivit între români.

— Cu alte cuvinte un jubileu maghiar penti-costalist?

— Poate al dreptate, serbează cincizecimea de când au primit duhul maghiar, care nu-i duh sfânt.

Tot în scop de diversivune, în anul trecut au ținut congresul lor anume la Curtici, unde 75 de membri au părăsit baptismul.

— Din cele de până acum, îmi face impresia că sectanții și în special bapțiștii întreprind o acțiune generală și metodică pe țara întreagă.

Care ar fi mijloacele cele mai bune pe care biserică, prin autoritatea sa, ar fi de neapărată nevoie să le întrebuițeze?

— Este stabilit că în special acțiunea sectelor bapteste desfășoară unitar pe întreaga țară, dovadă avem la Arad pe basarabeanu Sesonov ca predicator, iar în Chișinău acționează englezul născut în Rusia Leon Averbuch, care a propovăduit baptismul și pela Arad.

Elemente de acestea dubioase se întitulează misionarii unei credințe ce va să vină, dar care e protejate de legea cultelor.

Ce arme cere biserică?

Noi nu cerem altceva dela stat decât să oprească adunările clandestine ale sectelor oprite categoric, fiind doctrina lor în flagrantă contradicție cu ordinea existentă și legile de organizare ale statului.

Organele de stat ne-au asigurat de tot concursul lor în această privință.

Cât privește sectele admise, noi nu cerem să se ia măsuri represive, ci să fie ținute în cadrele fixate și îngăduite de legile țării, cărora suntem dator să ne supunem.

Noi personal, dorim să știm că nu suntem vrăjmași bapțiștilor și nu-i urăm, cum pe nedrept ni se pune în sarcină, căci scopul nostru este să-l readucem în pridvorul bisericii de unde au plecat.

Biserica face tot aceace omenesc este cu putință pentru stăvillirea pericolului sectar, pe calea convingerei.

O dovadă din multele preocupări ale bisericii în această privință, poate să fie și biblioteca creștină ortodoxă dela Arad, care până azi a tipărit o serie de 53 de broșuri în sute de mii de exemplare pentru luminarea credincioșilor.

Stătusem două ore și mai bine de vorbă cu P. S. Sa Grigore al Ardealului, în odăița aceea, adevărată chilie de mănăstire, din Curtea Bisericii Sf. Ionică.

În adevăr cuvintele Înaltului Prelat sunt un semnal de alarmă trimis fraților săi.

Acest strigăt noi îl împrăștiem în cele patru vânturi, ca el să fie auzit de toată lumea. O facem aceasta interpretând un cuvânt al Evangheliei: cel care are urechi trebuie să audă...

D. I. Atanasiu.

Harța cu preoțimea.

Istoria bisericească ne arată timpuri grozave, când cuvintele Domnului nostru Isus Hristos: „Cel ce mă primește, mă primește pe mine și cel ce mă primește, primește pe cel ce m'a trimis pe mine” (Matei c. 10 v. 40. 41.) erau nu numai nebăgate în seamă, ci deadreptul desconsiderate și batjocorite.

Oameni, cari s'au rupt de lumea aceasta și apoi și-au închinat întreaga lor viață lui Hristos și biserică, au fost arși pe rug, îngropați de vii, și schingiuliți în chip și fel. Se pare că este o lege fără excepție, că de câteori lumea își pierde cumpătul moral, fie dintr-o cauză sau alta, în primul rând lovește pe trimișii lui Hristos.

Scrie este, că lumea m'a urât pe mine și lumea are să mă urască și pe voi, și aceasta lume a rămas consecventă ce privește atitudinea ei față de slugii lui Hristos, până în ziua de azi.

Tot așa a rămas lumea credincioasă metodelui străvechi de a nu se lupta cu învățăturile lui Hristos, cari sunt așa de evidente în dreptatea și bunătatea lor, încât și pe cel mai

inverșunat dușman îl dezarmează, ci de a lovi *oamenii*, cari le binevestesc.

Să lăsăm la o parte faptul, că lupta de a strivi omul întâi ca să-l amuțăști să nu-și mai poată profesa învățătura este și efină și ne-deamnă și să ne ocupăm cu o altă latură a chestiunii, care ne privește și mai deaproape.

Biserica creștină, în general, și a noastră în special, trebuie să aibe convingerea că lupta cu dușmanii numai atunci o poți duce la bun sfârșit, dacă cu acelaș zel și cu aceeași energie aperi nu numai *pe hârtie* învățăturile bisericei tale, ci și *oamenii*, cari le reprezintă în viață.

Poate să fie foarte salutar și foarte frumos să scrii multe tomuri din dogmatica bisericei tale, dar nu se pare că este și mai important și mai nobil lucru să aperi un preot de uneltirile dușmanilor, fiindcă dușmanul știe ce face, mai întâi lovește pe preot, fiindcă cu preotul stă sau cade și biserica.

Timpu este unul dintre cei mai mari binefăcători ai bisericei noastre, fiindcă dânsul a luat locul multor oameni și a lămurit multe chestiuni.

Avem în jurul nostru comunități religioase cari nici odată nu se plâng că le combați învățăturile, dar merg până în pânzele albe când le atacă pe reprezentantul lor, fie acela cât de mic și neînsemnat. Pentru un „singur om” sunt în stare să alarmeze lumea întreagă și până nu capătă satisfacție, fie cât de mică, nu scapi din gura lor. Și ce este mai curios, acest singur om, pentru care se clatină lumea întreagă, este cutare „sustăr” care nici nu s'a pregătit pentru acest rol și nici el singur nu a visat că ce rol va juca odată.

Învățătura pentru noi ar fi așa de ușor de tras, dar să nu o tragem, să-l lăsăm pe preotul nostru din cutare cotlon să se svârcolească cât o vrea și el și familia lui.

Dacă am întreba pe cutare general, care a fost în bătălie, poate fi vre-un post cât de mititel care poate fi neglijat, cu siguranță ne va răspunde că și rolul soldatului care stă la pândă cu arma încărcată la primul rând de sârmă ghimpată în fața dușmanului, este tot așa de însemnat ca și rolul generalului care face planul de bătaie.

Timpu, iubitul nostru prieten, ne va învăța și pe noi, că situația celui mai umil preot al nostru este de o importanță capitală pentru binele bisericei noastre, fiindcă dușmanul când l-a bătut pe el, ne-a bătut pe noi pe toți.

Misionarismul s'a pus pe planul întâi în activitatea bisericei noastre și se discută și cu dragoste și cu competență, dar timpul ne va

impune marele principiu de strategie, care suna cam astfel:

Înainte de a pleca la bătălie este obligat să te convingi că fiecare soldat cum stă aparte, are arma bună, are ghetete, are plumbi și mai presus de toate are inima la loc. Soartea oricărei armate, oricum ar chema-o și ori cât ar fi de numeroasă, depinde de la felul cum este echipat și militărește și sufletește în parte fiecare soldat.

În cutare sat se ține anchetă contra preotului. De o parte stau pârătorii însătoșați la inimă, cari, Dumnezeu să mi erte păcatele, țin gata crucea și cuele, și cu toată dreptatea pentru felul lor de a cugeta și de a simți, fiindcă cel ce ar trebui să se bucure de o dublă cinste este vrednic de o mai grea osândă decât muritorii de rând. De alta parte stă anchetatorul cu sfântul regulament în geantă. Judecata se pornește.

Părintele anchetat începe să șteargă de pe față bobi grei de sudoare. Mie mi se pare că mai de grabă i-ar veni să plângă, decât să desmintă. Amărăciunea l-a paralizat toate puterile. Nu moare omul de altădată gata la ripost. Nu știu cum se face că chiar în aceste momente, gândul îi fuge la soția lui bolnavă la pat și la copilașii cari fac niște ochi mari ca cepele și îi drag așa de mult de tatăl lor. Copii se miră fiindcă el știu cu ce greutate adună tata bănișorii și belșugul și desmerdarea nu au cunoscut-o în căsuța lor nici după nume.

Cel mai mare păcătos însă în adunarea aceasta sunt eu, care cunosc viața de toate zilele ale preotului și știu ce neagră și ce mizeră este. Mie îmi vine în minte o vorbă de-alui Slavici. „Să vezi pe preotul tău beat pe dunga șanțului, i-al frumușel și îl du la casa lui, fiindcă așa îi stă bine unui Român și unul creștin”. „Ei vezi asta nu se poate” fiindcă altcum scrie la regulament.

Oricât mă săgeată D-l anchetator cu privirea, mie nu-mi poate răpi credința că între preot și credincioși nu este raport *de drept* ci de *iubire* și când aceasta iubire reciprocă nu mai există, atunci lucrul cel mai cuminte este să-ți pui în cap și soția și copiii și ce mai ai în casă și orice ar scrie regulamentul, să pleci cu o casă mai departe. Asta e firesc și așa scrie evangelia, că în casa unde nu ești primit, nu-ți mai poate ajuta nici un regulament, ci scuturarea pulberii de pe încălțăminte tale.

* * *

Oh, ce te faci cu misionarismul când ai atâția soldați plini cu rane dureroase?!

Porunca întâi a misionarismului este să-ți asiguri mai întâi respect și iubire pe seama soldaților lui Hristos, cari sunt preoții și apoi să pleci la luptă și vei avea izbândă.

Timpul ne va arăta că succesul misionarismului stă ascuns în situația fiecărui preot al nostru, pe care trebuie să-l apărăm cu toții cum se face în alta parte.

Dr. Ștefan Clorolanu,
protopop ort. rom.

Cerc-religios la Miniș.

Preoțimea din Cercul-religios al Mândrului în ziua de 9 Martie crt. (C. S. S. 40 de Mucenici) a aranjat o serbare religioasă cât se poate de bine reușită în com. Miniș.

Programul serbării s'a desfășurat după cum urmează:

Dimineața la orele 8 s'a slujit utrenia, după sfârșitul căreia la orele 10 s'a început oficierea sf-tei liturghii servită „în sobor” de către P. P. Cucernicii Preoți. Rom. Furdul, Valeriu Felneac, Ion I. Ardelean, Miron Grecu, Iosif Pascu, Ioan Marșieu și Cor. Puticiu.

Poporul adunat în număr foarte mare la sf. biserică a ascultat cu evlavie și emoție sufletească D-zeasca slujbă oficiată de către cei șapte preoți și secondată de răspunsurile frumoase a Corului bisericesc din localitate, condus cu dibăcie de către inv. director Ștefan Trifu. Predica dela sf-ta liturghie a rostit-o C. P. Ioan Marșieu, carele, vorbind despre *mucenicia celor 40 de sfinți*, prin exemple potrivite, arată datorința creștinilor de azi, a-și iubi cu căldură învăpălată biserica lor străbună.

După terminarea sf-tei liturghii, preoții întruniți au introdus câteva misiuni pastorale săvârșind rugăciuni pentru bolnavii din comună și oficiind parastase pentru cei răposați.

Luând masa — oferită cu multă dragoste colegială de către C. P. Petru Pelea, — la orele 3 p. m. a urmat conferința pentru popor ținută în localul școlii confesionale în prezența unui numeros public, în frunte cu intelectualii din localitate: P. P. Stîm. domni: Vasile Juncu, dir. șc. vltic. cu P. Stîm. Doamnă, A. Șandru, Porfirie Dachi, Șt. Trifu și Ioan Foalea.

Cuvântul de deschidere l'a rostit C. P. Valer Felneac, președ. Cerc.-religios.

Elevii școlii de viticultură s'au produs cu poezii și cântări.

Conferențiarul, Păr. Miron Grecu din Căvin, s'a achitat în mod strălucit de rolul care l'a avut. Conferința sa bine pregătită despre „*folosul cetirii cărților religioase*”, a lăsat nu numai o impresie bună, ci a avut darul să deștepte dorința auditorilor dease

indeletnici cu citirea acestor cărți folositoare, cari sunt o adevărată hrană sufletească.

Programul serbării a fost încheiat prin cuvintele Părintelui Pelea, care, — în numele enorlașilor săi — mulțumește tuturor acelora cari au contribuit la reușita serbării.

După cari, ne-am despărțit cu toții, având satisfăcută conștiința, că ne-am făcut o mică parte din datorințele noastre pastorale și că munca stăruitoare în via Domnului, nu întârzie a-și aduce rodul său bine făcător, carele este: *apropierea sufletelor către Domnul și Mântuitorul.*

Raportor.

Biblioteca povestirilor morale

Acesta e titlul unei nouă publicațiuni, înființate tocmai în Odorhei, de preotul A. Nanu, și imprimată cu grijă și gust în atelierele tipografiei „Minerva” s. a., institut de arte grafice și comerț de librărie, în acel oraș.

Primul număr al Bibliotecii povestirilor morale, este: *Pilat din Pont*, interesantă și instructivă povestire, o prelucrare făcută de directorul publicației, Pr. A. Nanu, după Sievercev. Se poate citi cu folos și plăcere. Un număr costă 10 lei. Se pot face și abonamente pe an.

Despre scopul, ce se urmărește prin biblioteca dela Odorhei, directorul ei dă următoarele deslușiri:

„Nu mă călăuzește lăcomia banului, nici pofta mării, ci mă pune la muncă dorul cald de-a smulge din mâinile curate ale tinerilor noștri fasciculele criminale ale putregalului literar, care schimbă lezărul sufletului în mlaștină scârboasă. Și mă opinteste răvna stăruitoare de-a înlocui lepădăturile otrăvitoare cu unșir de cărți alese, cu povestiri religioase și morale din care să se desprindă pregnant: *duhul viguros, regenerativ, primenitor al eternelor morale creștine...* Sprîjiniți această inițiativă particulară ce tinde să suplînească o lipsă ardentă a vremii.

Vă rog deci binevoii a o abona și a o răspândi între copii, rudele, prietenii și cunoscuții dvoastre mai tineri, căci fiecare om are trebuință de mângăiere sufletească, dar mai ales cei mici, și fiecare are trebuință de reazim etic în viață, — dar mai cu seamă tinerii cari sînt mugurii viitorului nostru”.

Ordin-Circular.

Nr. 1507 | 1929.

Având în vedere art. 81 al Statutului pentru organizarea bisericii ortodoxe române, referi-

tor la conferințele preoțești, pentru anul 1929 dispunem următoarele:

În primăvara anului 1929, în fiecare protopopiat se va ține o conferință preoțească cu tema „Preotul și administrarea Sf. Taine a Mărturisirii”.

Fiecare preot va răspunde în scris la acest obiect.

Protopopul va examina răspunsul fiecărui preot în parte.

La conferință doi preoți vor citi răspunsurile lor, apoi se va debate asupra acestui obiect.

Rezultatul dezbaterilor se va lua în procesul verbal al conferinței, care se va înainta aici cel mult până la 30 Iunie 1929.

Fiecare protopop va fixa termenul acestei conferințe preoțești, când va afla de bine. La tot cazul va publica preoților cu cel puțin 30 de zile înainte, data conferinței.

Participarea la conferințe e obligatorie.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial dela 7 Martie 1929.

† Grigorie
episcop.

Comunicat.

No. 1244 | 1929

Sfântul Sinod cu adresa No. 150 | 1929, ne face cunoscut că în ședința sa din 7 Februarie 1929, luând act de broșura D-lui Dr. V. Gomoiu intitulată: „Preoțimea în slujba operelor de ocrotire și medicină socială” și apreciind orientările folositoare, ce le dă în soluționarea, cu concursul preoților, problemelor de igienă socială, atât de importantă pentru vitalitatea neamului nostru, o recomandă tuturor preoților și parohiilor pentru bibliotecile parohiale.

Ceeace aducem la cunoștința preoțimei spre știință și conformare.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial dela 7 Martie 1929.

Consiliul Eparhial ortodox român, Arad.

Comunicat.

Nr. 1263 | 1929.

Onoratul Minister al Sănătății și Ocrotirilor Sociale, cu adresa Nr. 9342 | 1929, ne comunică următoarele:

Cu adresa Nr. 44371 | 928, Ministerul Sănătății și Ocrotirilor Sociale a făcut cunoscut P. S. Voastre că Decizia Ministerială Nr. 19750 | 924, relativ la autorizarea colectelor cu pantahuze, a fost suspendată.

Azi, în urma hotărârii D-lui Ministru al Sănătății și Ocrotirilor Sociale, avem onoarea a Vă face cunoscut, că, cu începere de azi, Decizia Ministerială Nr. 19750 | 924 reîntră în vigoare și ca o consecință, autorizările pentru pantahuze, în vederile susnumitei decizii, reîntră în competența P. S. Voastre.

Totuși pentru o mai bună organizare și administrare, evitând astfel orice abatere dela dispozițiunile legii, Vă rugăm ca la acordarea autorizațiilor, să aveți în vedere următoarele:

1. Sfintele Mitropolii și Episcopii nu vor mai autoriza circulare pantahuzelor, decât când solicitatorii vor înainta odată cu cererea și un deviz estimativ, verificat și certificat de serviciul tehnic al județului din care face parte solicitatorul.

2. Având în vedere că multe parohii concesiunează, sau vând prin licitație dreptul de a colecta, datorită cărui fapt s'au ivit multe discuții între reprezentanții bisericii și concesionari, Vă rugăm a pune în vedere, prin însăși aprobarea de colectă că astfel de acte sunt oprite și pedepsite de legea pentru reglementarea și controlul apelurilor la contribuția benevolă a publicului.

3. Autorizațiile date pentru bisericile din comunele rurale, nu vor circula decât pe teritoriul județului respectiv, numai în cazuri excepționale autorizația va cuprinde întreaga eparhie.

4. La sfârșitul colectei și după întrebuintarea sumei colectate, ni se va înainta câte un proces verbal, primul reprezentând suma colectată și al doilea modul cum au fost sumele întrebuintate, ținându-se în arhivă toate actele justificative pentru control.

Arad, din ședința consiliului Eparhial dela 7 Martie 1929.

Consiliul Eparhial ort. român din Arad.

Comunicat.

Nr. 1326 | 929

Sf. Sinod cu adresa No. 145 | 1929 recomandă publicațiunea: „Biserica noastră și Culetele minoritare” a Dlui Rusu Ardeleanu, tuturor preoților pentru bibliotecile parohiale.

Cartea se poate procura dela autor direct, Calea Călărași No. 36 București.

Ceeace aducem la cunoștința preoțimei spre știință și conformare.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial dela 7 Martie 1929.

Consiliul Eparhiei ort. rom. Arad.

Aviz.

Am onoare a încredința On. preoțime că în atelierul meu de croitorie pt. domni și preoți, se pregătesc: cele mai moderne costume bărbătești și preoțești, reverenzi, paltoane, „Kaiser-e”, reverenzi bucurăștine, camilafce, potcape și veste pt. stud. teologi.

Primesc spre transformare și reparare reverenzi, transformez suprareverendă în reverendă, toate cu prețuri foarte avantajoase.

Rugându-vă să binevoiți a-mi încredința comenzile Dv. Vă dau asigurarea că volu căuta să le execut cu cea mai mare exactitate și promptitudine.

Cu toată atenta:

Antoniu Kardos
Arad Strada Eminescu 41.
Visa-vis cu Episcopia

Mulțumită publică.

Domnul Prefect Dr. Iustin Marșieu a binevoit a vota din fondul județean pentru renovarea bisericii din Sinte-Mică un ajutor de 9000 Lei (nouă mii lei).

Pentru dragostea manifestată comunei bisericăști Sinte-Mică l-se aduce Dlui Prefect și pe aceasta cale viile mulțumiri din partea consiliului parohial.

Sinte-Mică, la 8 Martie 1929.

Nicolae Pădă,
paroh ort. rom.
și preș. cons. par.

Morții în război. Se știe că foarte mulți bărbați duși în război nu s'au mai întors și nu se știe nimic ce s'a ales de ei. S'a făcut la 1923 o lege pentru declararea de morți a acestor dispăruți. Terminul a fost pe cinci ani până 12 Dec. 1928. După ce însă ministerul de război mai are primite în acest moment un număr de 14500 acte de acest fel, s'a făcut o lege nouă prin care se prelungește termenul de sus cu încă cinci ani, până la 12 Dec. 1933.

Nobile degradat. Vestitul general Nobile, care a făcut nenorocitul sbor la Polul de nord a fost tras în cercetare de guvernul italian. Comisia care a făcut cercetarea a stabilit pe Nobile vinovat de nenorocire pentru că n'a avut grijă destulă de conducerea balonului. Pe de altă parte l se pune vina că s'a lăsat el cel dintâi să fie mântuit de pe sborul de gheață, câtă vreme trebuia să rămână la urmă. Mussolini a semnat raportul comisiei de anchetă, precum și decretul, prin care generalului Nobile a fost degradat. Comisiunea de război nu și-a spus încă cuvântul, dacă Nobile va fi pus în retragere, sau va fi scos din armată,

Alegeri de preoți: la 24 Februarie a. c. în comuna Remetea-Timișană, s'a ales părintele Teofil Nistor, administrator parohial în comuna Ianova; la 3 Martie a. c. în comuna Hemeșcova, s'a ales absolventul de teologie Ștefan Gălbuzan din Cheia-română; la 10 Martie a. c. în comuna Berăgsău, la parohia I. s-a ales părintele Valeriu Popoviciu, paroh în Măscu, la parohia II. s-a ales părintele Victor Aga, paroh în Chișoda.

Algerile au fost conduse de părintele protopop tractual Dr. *Patrickie Tiucra* și au decurs în perfectă ordine.

Un general rus care ajunge dascăl la o biserică. Un general rus, anume Djunkowsov, care pe vremea țarului a fost ministru de Interne, după vreme îndelungată a stat în închisoare din ordinul sovietelor, a reușit să scape și să-și găsească un mijloc de trai. Numitul general și fost ministru e azi dascăl într-o biserică, tot în cuprinsul Rusiei. Întrebat de un ziarist francez, cum se ține în această nouă slujbă, generalul a răspuns că în asemănare cu ceeace au ajuns alți foști generali și miniștri din Rusia, el se simte foarte bine... Adevărul e că unii din aceștia au ajuns măturați de stradă, vânzători de ziare sau rânduși la bucătărie, în vreme ce oamenii cari dormeau prin șanțuri și pe sub poduri au ajuns generali și miniștri sovietici.

Sectă nouă în Egipt s'a ivit o sectă nouă compusă din câteva mii de credincioși. Ei își zic mandecni și

se cred urmașii lui Ioan Botezătorul. Ei spun că din Noul Testament (faptele apostolilor) se poate vedea că după Ioan Botezătorul au rămas astfel de apostoli. Ei cred că adevăratul Messia a fost Ioan Botezătorul, iar Isus n'ar fi fost decât un profet. Acum s'au descoperit în Mesopotamia, la aceștia mandeeni niște cărți, pe cari învățații caută să le descure. Nu se știe până acum dacă credința mandeenilor acestora e mai veche ca creștinismul, ori poate s'a format după creștinism. Ei mai spun că această religie a „Creștinilor Sfântului Ion” s'a născut înainte de creștinism și că Ioan Botezătorul nu a fost un vestitor al lui Isus, ci un dușman al lui, care l'a combătut pe Isus.

Minune. Un orb dintr'un oraș din Franța și-a recăpătat vederea în vremea ce un barbier, după ce l'a ras, îl spăla capul cu apă caldă și săpun. Vestea s'a lăfșit ca fulgerul în oraș și toți orbi s'a dus la barbier să le spele și lor capul, gândind că doar își vor căpăta vedere. De câștigat a câștigat numai barbierul, orbi înșă nu. Doctorii acum facercă să tâlcuiască aceasta minune.

CONCURSE

În urma încuviințării v. Consiliu eparhial ort. rom. din Arad Nr. 272 | 1929 pentru îndeplinirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune la parohia de clasa I. din Hălmăgel ppiatul Hălmăgiului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela apariția acestuia în organul of. „Biserica și Școala”

Beneficiul împreună cu acest post sunt:

Jumătate din toate venitele parohiei: 1. Ștoalele legale. 2. Birul parohial care în total face câte $\frac{1}{2}$ măsură de cucuruz dela 248 familii. 3. Parohul I. Nicula dă jumătate din retribuția sa dela stat, care face în total Lei 17,000 trimestral. 4. Casă parohială nu este.

Alesul va îndeplini toate funcțiunile preoțești în dependență de paroh. va fi dator să catehizeze regulat elevii ort. rom. dela școala primară de stat din loc și să predice regulat, când va servi.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți ca resursele lor instruite în regulă cu testimoniul de calificare preoțească de clasa I. și celelalte prescise,

adresate consiliului paroh. din Hălmăgel, să le înainteze pe calea oficiului protopopesc. ort. rom. din Hălmăgiu, în termenul susindicat, având dâșii a se prezenta, sub durata concursului și cu știrea prealabilă a subsemnatului protopop, în a. biserică din localitate spre a și arăta dexteritatea în oratorie, cântările bis. pentru a se face cunoscuți astfel popoului. Reflectanții din alte eparhii să adnexeze la recurs și învlearea P. S. Sale Episcopului eparhiei Arad, pentru a putea recurge la acest post.

Consiliul parohial din Hălmăgel, în conțelegere cu Cornel Lazăr, protopopul Hălmăgiului.

2—3

Pentru îndeplinirea parohiei de cl. III Moneasa, se publică concurs cu termen de 30 zile.

Retribuțiunile sunt: 1. 20 jugh. pământ în Cornești prin reforma agrară. 2. Locuință ori în edificiul actual al școalei confesionale, ori într'un edificiu domeniul cedat pe câțva timp pentru casă parohială. 3. Bir și Ștole legale.

Alesul este deobligat a catehiza elevii noștrii dela ambele școli de stat, fără alta remunerațiune. Va plăti dările după sesia beneficiată și arânda forțată.

Reflectanții își vor înainta resursele la of. ppt. din Buteni și se vor prezenta în bis. din Moneasa în timpul concursual. Fără litere dimisionale și fără consensul P. S. Sale Episcopului nostru diecezan, nu pot recurge candidați din alte dieceze.

Consiliul par. ort. rom., în înțelegere cu:
Florian Roxin, protopop.

1—3

Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala”

Redactor responsabil: SIMION STANA.